laste karmi elu ja merearmastust, K. A. Hindrey „Suremise eod“, laialivalguvad impressioonid armastuse kadumisest, ja sama autori „Urmas ja Merike“, elav ning värske seiklusromaan meie muinasiseseisvusajast u. a. 1030. Peale nende on ilmunud E. Kippel'ilt ajakohane aguliromaan „Ahnitsejad“, H. Mäelo'lt moralistlik „Evi Altma abielu“, R. Rohult isikuromaan Vabadussõja taustal „Esimene armastus“, Kalju Rahu'lt pealiskaudne „filmromaan“ Vabadussõjast „Isamaa eest“, Mart Saareotsalt ja Eerik Laidsaarelt kriminaalromaanid „Raudpuur“ ja „Kolm võtit“, M. Kuus-Kütti'lt „Tüdruk agulist ja armastus“. — Peale Sütiste, Gailiti, Rohu ja Rahu tööde ilmus ajaleheš „Uus Eesti“ veel A. Kivika Vabadussõja-aineline romaan „Nimed marmortahvlil“, nii et Vabadussõda on pärast pikka ootust muutunud meie kirjanduses väga viljeldud teemaks.

M. Metsanurga „Űmera jõel“ ilmus 2. trükis, niisamuti sama kirjaniku „Taavet Soovere elu ja surm“. Ed. Vilde' „Mäeküla piimamees“ ilmus kirjaniku kogutud teostes 3. korda trükis. A. Jakobsoni „Töö algus“ avaldati 2. trükis koolide tarbeks redigeeritult.

Suhteliselt rohkearvulise d r a a m a toodangu seas on raske näha erilisi tippe. Paremaiks teoseiks võib pidada A. Kalda ematragöödiat toomapäevaga seoses „Mare ja ta poeg“, A. Mälgu rahvatükki „Mees merelt“ ja K. A. Hindrey psühholoogilis-moralistlikku „Raidaru kirikumõis'a“. — M. Metsanurga dramaatiline kroonika „C. R. Jakobson“ jääb lavatükina võrdlemisi skemaatiliseks. Kirev kogu muud näitekirjandust on enamasti jantlik ning pealiskaudne komöödia, seas mõned isamaalised ja Vabadussõja-ainelised palad. Nende hulk võimaldab ainult loendamist:

E. Undla — „Õnne kõvertee“, T. Braks — „Tantsu-

Eesti kroonika 1935, lk. 92